

Tylko ty, tylko ty

Zbigniew Wodecki

Jesteś mym o życiu snem
Akacjami, różą, bzem
W dłoniach srebrną wstążką mgły
Jesteś Ty, tylko Ty
Tylko Ty – powtarza wiatr
Bo usłyszał, no i skradł
Skradł piosenkę z sylab kilku
Tylko Ty
Tylko Ty
Tylko Ty
Tylko Ty

Tylko Ty księżycu blask
Gasisz, każąc, żeby zgasł
Na Twój rozkaz świerszcze milkną
Tylko Ty
Ty jedna masz
Wstążkę z mgły, z nocy płaszczy
I w turkusy zamieniasz łązy
Tylko Ty
Tylko Ty
Tylko Ty
Tylko Ty
Wierzysz wciąż z całych sił,
Że nie świt to a gwiazdny pył
I że w porę się nam zdarzyła ta miłość
Ty
Ty
Ty

Wiem, że obok jesteś tuż
Choćby siedem gór i morz
Chociaż głos w słuchawce drży
Jesteś Ty, tylko Ty
Z nieba sfruwa wielki wóz
Bo chcesz, żeby piosnkę zwiózł
Tę piosenkę z sylab kilku
Tylko Ty
Tylko Ty
Tylko Ty
Tylko Ty

Tylko Ty naprawdę wiesz
Jak radosny bywa zmierzch
Jak się cieszyć każdą chwilką
Tylko Ty
Ty jedna masz
Wstążkę z mgły, z nocy płaszczy
I w turkusy zamieniasz łązy
Tylko Ty
Tylko Ty
Tylko Ty
Tylko Ty
Wierzysz wciąż z całych sił
Że nie świt to a gwiazdny pył
I że w porę się nam zdarzyła ta miłość
Ty

Ty
Ty